

NABREDZIĆ (1) *vb pf*

Teksty nie oznaczają pochyleń; a prawdopodobnie jasne (tak w na-).

praet 3 sg m nabredził. ◇ [3 pl m pers nabredzili.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Powiedzieć wiele głupstw, rzeczy nieprawdopodobnych (z subiektywnym podkreśleniem wielości): Bo ten nawięczei nabredził Czo lkurem wflitki vprzedzil RejRozm 402; [Nieiednołmy my zblądzili/ Też ci wałfy nabredzili/ I świętość zniszczyli. RozprKsiędza D4v].

Synonim: napleść.

Formacje współrdzenne cf BREDZIĆ.